



Φρούλες και Αίμα

Είναι φανερό πως η κρίση φέρνει μαζί της ευκαιρίες. Αν όχι για όλους, αν μη τι άλλο για κάποιους, για τα αφεντικά ας πούμε. Ας είναι καλά το Κράτος! Οι μετανάστες εργάτες της φραουλοπεριοχής στα περίξ της Μανωλάδας μπορούν να το βεβαιώσουν. Όχι με λόγια και θεωρίες αλλά με το ισχυρό ντοκουμέντο του ιδρώτα και του αίματός τους. Εύγε, μια νέα εποχή ξημερώνει! Για τους δούλους όλου του κόσμου...

Για τα ΜΜΕ, τους επίδοξους επενδυτές-μνηστήρες, τις κυβερνήσεις, το ντόπιο και διεθνές κεφάλαιο, η πολυπόθητη ανάπτυξη είναι ένα βήμα έξω από την πόρτα μας. Πρέπει να βάλουμε όλοι πλάτη (να υπομείνουμε τη λιτότητα, τη φτώχεια, την εξαθλίωση, τη μιζέρια και διάφορα άλλα παρατράγουδα), για να προσελκυστούν επενδυτές. Υπάρχει κεφάλαιο που αδημονεί να επανεπενδυθεί... αρκεί να γίνουμε αποδοτικοί εργάτες, να γίνουμε πιο ανταγωνιστικοί: να γίνουμε πιο φτηνοί! Σαν τους Βούλγαρους, μας λένε, η Βουλγαρία είναι ανταγωνιστική. Στη Βουλγαρία όμως, πριν λίγο καιρό, η κυβέρνηση έπεσε. Πρέπει να είναι τόσο άπληστοι, αφού έχουν ανάπτυξη, τι άλλο θα μπορούσαν να ζητάνε; Στη Βουλγαρία οι μισθοί είναι τόσο χαμηλοί και οι λογαριασμοί τόσο υψηλοί που ο κόσμος δεν είχε να πληρώσει το ηλεκτρικό ρεύμα. Ανταγωνιστική οικονομία όμως... Εμάς δε μας απασχολούν τέτοιες μικρότητες, είμαστε περήφανοι απόγονοι αρχαίων Ελλήνων εμείς...

Οι πολυπόθητες επενδύσεις προς το παρόν μας κάνουν τις δύσκολες αλλά η καλή τρικομματική μας κυβέρνηση κάνει ό,τι μπορεί για να τις πείσει να έρθουν: νομοθετεί τσακίζοντας εργασιακά δικαιώματα, επιβάλλει τα νόμο της σιωπής και της συναίνεσης, μπρος στην κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, χτυπάει στο ψαχνό και ποινικοποιεί τις αντιδράσεις των από κάτω, χτίζει στρατόπεδα συγκέντρωσης. Και Ειδικές Οικονομικές Ζώνες ακόμα σχεδιάζουν. Εκεί θα δουλεύουμε πέρα από εργατικά δικαιώματα και οι εταιρείες δε θα αποδίδουν φόρους στο κράτος. Δε χρειάζεται να φορολογούνται οι εταιρείες, ούτε τα εργατικά δικαιώματά μας χρειάζονται. Αφεντικά και εργάτες θα γίνουμε ένα, συμφιλιωμένοι, λουσμένοι με τα χρώματα της εθνικής σημαίας. Μυρίζει σφαγείο, αλλά μη μιλάς, κινδυνεύει η Ελλάς.

Εν τω μεταξύ, κάτι περίεργοι φουσκωτοί πιστολέρος κάνουν την εμφάνισή τους όλο και πιο συχνά. Από τα χωράφια της Μανωλάδας (και της κάθε Μανωλάδας) μέχρι τις γειτονίες μας, όλοι μας θα έχουμε δει τουλάχιστον από έναν τέτοιο μπρατσομένο μαχαιροβγάλτη. Συνήθως κυνηγάνε μετανάστες, αλλά μερικές φορές και ντόπιους. Δεν έχει σημασία, ακόμα κι αν δεν το παραδέχονται μπροστά σε κόσμο, το ξέρουν κι εκείνοι: ταξικό είναι το θέμα, πόλεμος τάξης εναντίον τάξης. Και η τάξη των αφεντικών τα τσιράκια της τα έχει αμολήσει ήδη στους δρόμους. Και στα χωράφια και σε λίγο και στη Δέλτα της γειτονιάς σου.

«Επίσης, οι φράουλες στην Ηλεία, ο «κόκκινος χρυσός» της Μανωλάδας και της Βάρδας, κρύβει ανθρώπους πρωτοπόρους και αναπτύχθηκε εκτατικά. Υπήρξαν ειδικές καλλιεργητικές πρακτικές, αλλά οργανώθηκαν συλλογικά και οι παραγωγοί. Επενδύθηκαν μεν χρήματα, αλλά οργανώθηκαν και οι παραγωγοί σε ομάδα...» -Γιώργος Α. Παπανδρέου, 31/3/2011

«Η Φράουλα, καλλιεργείται σε ποσοστό τουλάχιστον 95 % στην Ηλεία και Αχαΐα, με συνολική κάλυψη που σήμερα ξεπερνά τα 12.000 στρέμματα και με αλματώδη ρυθμό ανάπτυξης (την καλλιεργητική περίοδο 2003-2004 ήταν μόλις 1.200 στρέμματα).» -από επιστολή που υπογράφεται από δύο «φραουλοεπιχειρήσεις», την "Υρμίνη" και την "Ηλιδα", 18/4/2013

«Σήμερα το μεσημέρι πραγματοποιήθηκε συνάντηση του Αντιπεριφερειάρχη Ανάπτυξης και Αγροτικής Οικονομίας Γιώργου Αγγελόπουλου με εκπροσώπους των παραγωγών [...] και θεσμικούς φορείς. Μεταξύ άλλων συζητήθηκαν ζητήματα που αφορούν τις εξαγωγές και προβλήματα στην καλλιέργεια της φράουλας, όπως το εργατικό.» -από τον ιστότοπο της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, 17/4/2013



ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΟΙ ΠΑΠΠΟΥΔΕΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΑΝ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥΣΑΝ, ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΨΗΦΙΖΑΝ!

ΑΛΛΑ ΤΩΡΑ ΗΣΥΧΙΑ, ΕΙΠΑΜΕ, ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΠΑΤΡΙΔΑ!

Για να είμαστε ειλικρινείς, κάποιοι από εμάς έχουμε σιχαθεί όλο το παραπάνω παραμύθι κι έχουμε βαρεθεί να βλέπουμε καθημερινά κάποιους «έκπληκτους» να πέφτουν από τα σύννεφα, την ίδια ώρα που κάποιοι «ξένοι» πληρώνουν με αίμα το κοινωνικό συμβόλαιο της αδιαφορίας των φιλήσυχων πολιτών. Να το πούμε λοιπόν απλά και κατανοητά: η ανάπτυξη που μας παρουσιάζουν σαν μάννα εξ ουρανού θα περάσει πάνω από πτώματα εργατών (μεταφορικά και κυριολεκτικά), θα ξεπλυθεί στον ιδρώτα και το αίμα μας και θα καθαγιαστεί στο βωμό της καπιταλιστικής επιβίωσης. Αυτοί τους οποίους θα τσακίσει η ανάπτυξη για να ξανανιώσει ο καπιταλισμός (μέχρι την επόμενη κρίση) δεν είναι κάποιοι «ξένοι», κάπου «αλλού»: τα φραουλοχώραφα της Μανωλάδας είναι εικόνα από το δικό μας μέλλον. Ναι, έτσι –και μόνο έτσι– η ανάπτυξη τελικά θα έρθει. Δε θα έρθει όμως για εμάς, αλλά για τις ελίτ που θα έχουν επενδύσει πάνω της. Το επόμενο κοινωνικό συμβόλαιο θα είναι γραμμένο με όρους στυγνότερης υποταγής.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι η αυριανή κοινωνία δε θα χαρακτηρίζεται από αλληλεγγύη, αξιοπρέπεια, ισότητα. Θα έχουμε δουλειές όμως, αυτό είναι σίγουρο!



«Είμαστε απλήρωτοι εδώ και έξι μήνες, νωρίτερα είχαμε πάρει ακάλυπτες επιταγές. Μαζευτήκαμε για να πούμε ότι πρέπει να μας πληρώσουν. Ήρθε ο κομάντο (σ.σ. επιστάτης) και ξεκίνησε η φασαρία. Είπε να φύγουμε αλλιώς θα μας σκότωνε και θα έκαιγε τις καλύβες μας. Είπε ότι δεν θα μας πλήρωνε. Οι τρεις κρατούσαν όπλα. Ένας κρατούσε πιστόλι και έριχνε στον αέρα και δύο είχαν καραμπίνες και πυροβολούσαν πάνω μας. Νόμιζα ότι θα πεθάνω»

-μετανάστης-εργάτης γης στα φραουλοχώραφα της Μανωλάδας, 19/4/2013.



ΠΑΠΟΥΤΣΑΔΙΚΟ
ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Δαβάκη 20, Χαϊδάρη
papoutsadiko.espivblogs.net